

No portava tiara

No portava tiara i anava descalç.
Els seus peus escombraven la pols dels camins
quan venia a portar als homes germans seus
un missatge de pau, d'amor, de justícia.
No portava pas tiara i anava descalç.

Els sacerdots i els escribes s'escapolien d'ell
quan allargava la mà a una dona adúltera
i en un desgraciat hi veia un germà.
No portava tiara, anava descalç.

Als infants i als humils, els deixava acostar-se,
sense guàrdia, sense palau, sense luxe, sense esplendors.
No tenia pas cavalls, cavalcava un ase.
No tenia tiara, anava descalç.

Feia nosa als poderosos i a tots els correctes,
que l'hi van agrair amb un travesser de la creu,
on va dessagnar-se per tal de rescatar-los.
En el nostre pobre món les ferides continuen sagnant
quan els homes pateixen del fred i els infants tenen fam,
quan l'emigrant fa por i és perseguit,
quan afartat d'injustícia el vedell d'or s'engreixa.
No portava tiara. I es deia Jesús.

Béatrix Thave
(traducció de Joan Ramon i Cinca) publicat a *Courrier PO*,
octubre 2010